

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 2T/31/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213010310
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Šulák
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2014:4213010310.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti C. J., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 22. mája 2014 pred samosudcom JUDr. Tiborom Šulákom takto

rozhodol:

Obžalovaný: C. J., narodený dňa XX. XX. XXXX v N., trvale bytom N., C. K., číslo XX, sa uznáva za vinného, že

hoci mu z ustanovenia § 62 a nasledujúcich Zákona o rodine vyplývala povinnosť vyživovať svoju nezaopatrenú dcéru V. L., narodenú XX. XX. XXXX, pričom v zmysle rozsudku Okresného súdu Lučenec pod spisovou značkou 8P/18/2007-18 zo dňa 26. 02. 2007, s právoplatnosťou od 28. 02. 2007, sa obvinený zaviazal prispievať na jej výživu sumou vo výške 30 % zo sumy aktuálneho životného minima mesačne do rúk matky dieťaťa V. L., bytom S., Y. číslo XXX, túto svoju zákonnú povinnosť si zavinene bezdôvodne neplnil od 11. apríla 2009 do 11. februára 2010, hoci nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody, pri nástupe však odmietol spolupracovať s ústavom na zabezpečení kontaktu s jeho vyživovanou osobou, respektíve s matkou jeho dieťaťa, čím zavinene zmaril realizovanie možnosti poukazovania časti jeho pracovnej odmeny na výživné na dieťa, v ďalšom období, hoci nemal žiadnu prácu ani príjem, ktorý by mu umožňoval výživné platiť riadne a včas, nevyvinul ani minimálne úsilie k tomu, aby si prácu a dostatočný príjem našiel na to, aby mohol prispievať na výživu svojho dieťaťa, ďalej si vyživovaciu povinnosť neplnil v období od 4. októbra 2010 do 18. januára 2011 a od 28. mája 2012 do 1. februára 2013, pričom mal a mohol v uvedenom čase plniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči svojmu jedinému dieťaťu v rozsahu súdom určeného výživného, obvinený v uvedenom období zaostal na výživnom v sume minimálne vo výške 563,12 EUR, ktoré dlhuje matke dieťaťa V. L., teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas, čím spáchal, prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v úmyselnej forme zavinenia.

Za to

sa odsudzuje

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 2, odsek 4 a § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov a 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Lučenec, spisová značka 22T/99/2011 zo dňa 14. 03. 2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný C. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že on nebol zamestnaný, preto si neplnil vyživovaciu povinnosť. On vidí, že dievča má lepšie podmienky u matky, takto vôbec nerieši. Dostával iba sociálnu dávku 2,- EUR na jeden deň. Aj jemu rodina pomáhala, hlavne jeho matka, ktorá mu poskytovala stravu. Matka dieťaťa vedela o tom, že on je človek, ktorý je väčšinou vo výkone trestu odňatia slobody, že nemal prácu, ani byt. Dieťa by malo žiť zo svojej matky, jej prispievajú, jemu nie. Má poľnohospodársku školu neukončenú, chodil tam asi rok. Takúto prácu by mohol robiť, ale poľnohospodárstvo sa rozpadlo. V minulosti pracoval ako ošetrovateľ zvierat, ale tam zarobil len 5,- EUR denne, ledva sa z toho najedol. On nevedel, kde mal platiť výživné, nakoľko jeho priateľka sa odsťahovala. Mal aj nehody, a to v decembri roku 2008 a neskôr, keď mu vybrali klince z pravej alebo z ľavej nohy, zrazilo ho auto, keď išiel na bicykli. Túto nehodu zaviniť on.

Svedkyňa V. L. uviedla, že s obžalovaným majú spoločnú dcéru, ktorá sa narodila XX. XX. XXXX. Od tejto doby obžalovaný si neplní vyživovaciu povinnosť, preto sa obrátila na súd, aby súd určil výšku výživného. Vtedy určil výšku výživného sumou 600,- Sk mesačne. Následne raz kúpil obžalovaný plienky pre dcéru a ešte raz zaplatil Poštou sumu 600,- Sk. Od tej doby si vyživovaciu povinnosť neplní. Výživné v sume 600,- Sk zaplatil obžalovaný, keď mohla mať dcéra asi pol roka. Ona na obžalovaného nemá kontakt, obžalovaný sa neinformoval o dcére. Z Lučenca sa ona odsťahovala asi pred 3 rokmi. Okrem toho sa raz stretla s obžalovaným v Lučenci a vtedy mu povedala, že žije v Komárne, presnú adresu mu nepovedala. Ona má kamarátky v Lučenci, ktoré on pozná a od týchto mohol zistiť jej adresu. Spočiatku mala takú predstavu, že bude s obžalovaným žiť, ale keď videla, že on nie je ochotný pracovať, tak sa rozišli, pretože to nemalo perspektívu. Obžalovaný je ľahkovážny. Keď sa im narodila dcéra, túto prišla pozrieť, keď mala 2 mesiace, aj k nej bol ľahostajný. Pracovala v zahraničí ako ošetrovateľka a vedela pre dcéru zabezpečiť všetko, takže táto netrpela núdzou. S obžalovaným žila asi 4 mesiace pred narodením dieťaťa, predtým bývala so svojím otcom a obžalovaný býval so svojimi rodičmi vo vedľajšom dome. Jej otcovi sa tento vzťah nepáčil. Asi pred 1,5 rokom sa stretla s obžalovaným a spýtala sa ho, prečo si neplní vyživovaciu povinnosť, povedal jej, že nemá príjem a že má aj tak problémy.

V správe od Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v A. ho hodnotili ako osobu, ktorej pracovná morálka nebola vždy na požadovanej úrovni. Vyživovaciu povinnosť voči maloletej V. L. nahlásil sociálnemu pracovníkovi bez udania dátumu narodenia. Tlačivo žiadosti o vykonanie zrážok z pracovnej odmeny odsúdeného na úhradu výživného nezaopatrených detí prevzal, v ten istý deň bol poučený o svojej povinnosti uvedené tlačivo zaslať oprávnenej osobe. Zrážky na úhradu výživného ústav nerealizoval z dôvodu, že mu nebola doručená žiadosť o vykonanie zrážok z pracovnej odmeny odsúdeného na úhradu výživného nezaopatrených detí od oprávnenej osoby, ani exekučný príkaz.

Z lekárskej správy od Dr. K. F. vyplýva, že obžalovaný bol práceneschopný od 27. 12. 2008 do 11. 04. 2009, od 10. 03. 2010 do 12. 04. 2010, od 07. 06. 2010 do 17. 07. 2010, od 04. 04. 2011 do 08. 04. 2011 a od 14. 10. 2011 do 27. 05. 2012. Čo sa týka zdravotného stavu obžalovaného, podľa vyjadrenia lekára je tento schopný vykonávať všetky pomocné práce pod dozorom, a to napríklad stavebné práce, práce v poľnohospodárstve a podobne.

Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že sa skutok stal tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a že tento skutok naplňa všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, keďže tohto konania sa obžalovaný dopúšťal dlhší čas. Súd upravil skutok uvedený v obžalobe vzhľadom na prednesenú obranu obžalovaného, že bol aj práceneschopný, čo sa potvrdilo aj lekárskou správou od Dr. F., pričom obdobie, kedy bol práceneschopný, vynechal zo skutku. Ako to vyplýva aj z výpovede svedkyne V. L., obžalovaný nemal záujem pracovať, nebol ani vedený na úrade práce v stave uchádzačov o zamestnanie. Z evidencie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Lučenci bol obžalovaný viackrát vyradený, a to z dôvodu nástupu na výkon trestu, eventuálne na výkon väzby, ale aj pre nespoluprácu s príslušným úradom. Konanie obžalovaného spočíva v tom, že si neplnil vyživovaciu povinnosť a nejavil náležitý záujem ani o prácu, pričom vyživovaciu povinnosť si mal plniť voči svojej dcére V. L., naplňa znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný má v evidencii priestupkov 3 záznamy, a to za priestupky spáchané v rokoch 2011 a 2012. Ide o priestupky proti majetku, proti občianskemu spolunažívaniu a priestupok podľa § 108 odsek 1 písmeno e) zákona č. 213/2009 Z.z. o dráhach. V registri trestov má 8 záznamov, posledný z roku 2013, kedy bol rozsudkom Okresného súdu Lučenec uznaný vinným pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno e), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace a pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Prevažne bol obžalovaný stíhaný v minulosti pre majetkovú trestnú činnosť. Súd u obžalovaného zistil 2 priťažujúce okolnosti, a to, že v minulosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, ako aj to, že sa dopustil viacerých trestných činov v súbehu. Ide o priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h) a písmeno m) Trestného zákona. Vzhľadom na to súd ukladal trest obžalovanému tak, že zvýšil dolnú hranicu trestu odňatia slobody o jednu tretinu, teda v rámci sadzby 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov odňatia slobody .

Vzhľadom na tieto skutočnosti súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov a 4 (štyroch) mesiacov.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním tohto skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Pretože súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody k trestu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Lučenec, spisová značka 22T/99/2011 zo dňa 14. 03. 2013, zrušil výrok o treste v tomto rozsudku, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde.